

have haft en betydelig relevans for behandlingen af Schengenkonventionen i maj 1997.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som jeg tidligere har haft lejlighed til at rede-gøre for i Folketingets Europaudvalg, så blev aktivitetsrapporten, som er dateret den 27. marts 1997, fremlagt for formandskabet på et møde i Schengens centralgruppe den 14. maj 1997. Centralgruppen, som er en gruppe af højstående embedsmænd, tog rapporten til efterretning og besluttede at overgive den til den underliggende SIS-styringsgruppe til nærmere undersøgelse og tilbagerapportering.

Når aktivitetsrapporten ikke er oversendt til Folketinget, skyldes det således ganske enkelt, at den endnu ikke har været forelagt ministrene i eksekutivkomiteen i Schengen. Rapporten falder derfor ikke ind under den aftale, regeringen har med Europaudvalget og Retsudvalget om at oversende dokumenter, der behandles på møder i eksekutivkomiteen.

Når vi har begrænset oversendelsesaftalen til de papirer, som behandles på politisk plan i Schengens eksekutivkomité, er det naturligvis for at undgå, at udvalgsmedlemmer begravnes i den mængde af tekniske dokumenter m.v., der forhandles på embedsmandsniveau.

I det foreliggende tilfælde behandles rapporten fortsat på embedsmandsniveau, hvorefter jeg forventer, at den vil blive forelagt ministrene i eksekutivkomiteen sammen med de konkrete forslag til ændringer, som SIS-styringsgruppen finder bør gennemføres i konsekvens af rapporten.

Efter jeg nu selv har set rapporten, mener jeg imidlertid, at det vil være nyttigt, at ministrene også får lejlighed til en foreløbig drøftelse af rapportens indhold. Jeg har derfor allerede tilkendegivet over for Europaudvalget, at jeg vil bede det østrigske formandskab om at sætte sagen på dagsordenen på eksekutivkomiteens møde i Wien i december. Forud herfor vil både Retsudvalget og Europaudvalget blive orienteret om sagen i overensstemmelse med de aftalte procedurer.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at det er et temmelig overraskende og problematisk svar, vi her har fået fra justitsministeren. Spørgsmålet gik på, om det ikke ville have været relevant for hele behandlingen af Schengenkonventionen i foråret, om Folketinget og offentligheden havde fået de her

oplysninger? Er det relevant eller ikke relevant? Så får jeg et formalistiske svar gående ud på, at man ikke plejer at gøre sådan og det ville være at dyngede for meget papir i hovedet på folketingsmedlemmerne osv. osv.

Lad mig gentage spørgsmålet: Mener justitsministeren, at det ville have været relevant for offentligheden og for Folketinget at få oplysninger om de problemer med den demokratiske kontrol, der beskrives i den her rapport? For det, der er sagens substans, er, at man står med et nyt informationssystem, hvor der på europæisk niveau lægges data, følsomme data, ind, og en helt afgørende ting heri er, at der bliver mulighed for, at vi demokratisk set kan kontrollere dette overvågningssystem. Det viste sig i denne rapport, at de, der skal kontrollere, ikke har fået disse kontrolbeføjelser. De blev afvist. De fik ikke mulighed for at gå ind og kontrollere det, de skulle kontrollere.

Så spørger jeg ministeren: Er det ikke relevante oplysninger, relevant information? Og burde disse relevante informationer ikke være tilgængelige offentligheden, før man endeligt vedtog Schengenkonventionen?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, der siger, at det her ikke er omfattet af den aftale, der er om orientering til Folketinget, fordi det var noget, som jeg forstod det, der lå på administrativt niveau: Vil ministeren undersøge, hvorfor den rapport, da den blev behandlet i foråret, blev undertrykt fra politisk niveau? Det fremgår jo af rapporten, at den er udarbejdet til Ministerrådet, til eksekutivkomiteen, men nogle har altså besluttet, at den ikke skulle forelægges eksekutivkomiteen.

Hvorfor blev det besluttet? Blev det besluttet, fordi det var politisk sprængstof? Var det politisk ansvarlige, der var med til at træffe den politiske beslutning om nedprioritering af rapporten på et tidspunkt, hvor det ville have været meget ubelejligt for en dansk minister at få den frem af hensyn til behandlingen i Folketinget? Hvordan kunne det gå til, at den blev undertrykt, at den blev fejlet ind under gulvtæppet?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er tale om en, og det har jeg jo forstået at begge spørgere har sat sig ind i, en meget teknisk betonet rapport om, hvordan man kan indrette et centralt edb-system på den bedst tænkelige måde.